

25 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A01m 1/00

Nr 5252.

Kl. ~~45~~ k 1.

45 k 1/00

Arthur Lieber
(Wiedeń, Austria).

Pułapka na pluskwy.

Zgłoszono 17 lipca 1924 r.
Udzielono 23 czerwca 1926 r.

Wynalazek niniejszy wyzyskuje znaną okoliczność, że owady, najczęściej spotykane w pomieszczeniach mieszkalnych, jak pluskwy lub inne pełzać nie mogą po wygładzonych powierzchniach.

Znane urządzenia, polegające na tej zasadzie, posiadają niedogodność, że są niehigieniczne, dając jednocześnie słabe wyniki, ponieważ trudno jest łapać owady na przynętę, stosując powyższe urządzenia, gdyż wszelkie przynęty zbyt słabe zwabiają owady, a często nawet owady złapane wskutek wyschnięcia przynęty, przy braku dozoru, uciekają z pułapki po chropowatych ścianach przyrządu.

W przeciwieństwie do urządzeń znanych, pułapka, przedstawiona na rysunku, polega

na tem, że nad podłogą pokoju ściany zaopatrują się dookoła w gładkie zamknięte pasma, które są dostosowane do zwyczajów pluskiew i skierowują te ostatnie do pułapki. Urządzenie to jest tanie, higieniczne, nie potrzebuje przynęt i nie wymaga żadnej obsługi.

Pluskwy łapia się szybko i pewnie.

Fig. 1 przedstawia umieszczenie pułapki w pokoju, a fig. 2—samą pułapkę w skali większej.

Pułapkę stanowi naczynie, wykonane z blachy posiadającej szorstkie powierzchnie po których owady mogą łazić, oraz powierzchnie gładkie, po których owady ślizgają się i pełzać nie mogą. Wypolerowana blacha jest w swej części górnej oklejona

materiałem chropowatym np. papierem, tak że wewnątrz jej powstaje powierzchnia chropowata *b* okrażona ze wszystkich stron powierzchniami gładkimi, tworzącymi w pewnych miejscach występy w kształcie klinów, oraz łącząca się z powierzchniami chropowatymi, mającymi kształt trójkątów dotykających swymi wierzchołkami powierzchnie gładkich.

W dolnej części naczynia z blachy można dogodnie postawić wypolerowany zbiornik na pluskwy.

Pułapkę można umocować zapomocą gwoździ za szafą lub za łóżkiem w ten sposób, że górna gładka część *f* blachy naczynia styka się z pasmami izolującymi *e*. Pasy izolujące łączące się z obu stron pułapki stykają się i biegną z nią skośnie, tak, że ich brzegi dotykają górnych rogów chropowatych powierzchni trójkątnych *a*, zaś nad krawędzią *f* przypada część paska izolującego, równoległego do powyższej krawędzi.

Owady pełzające z obu stron gładkich pasów izolacyjnych, kierują się tylko na przesmyki łączące powierzchnie chropowate *a* naklejone na blachę i otoczone gładkimi powierzchniami.

Owady dążą jak wskazuje doświadczenie przez klinowate oraz wydłużone przejścia na wewnętrzną powierzchnię *b*, otoczoną gładkim obrzeżem, gdzie się dostają do pułapki skąd nie mogą się wydostać bo nie mogą odnaleźć zpowrotem *a* przesmyków, łączących chropowate powierzchnie *a* z *b*.

Złapane tym sposobem owady wpadają po jakimś czasie w zastawiony poniżej zbiornik, z którego można je od czasu do czasu wyrzucać

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pułapka na pluskwy, znamieną tem, że umocowana na ścianie zbiornik na pluskwy i inne owady, wykonana z polerowanej blachy w swej części dolnej jest oklejony papierem, lub innym materiałem chropowatym w ten sposób, że na dnie zbiornika powstaje powierzchnia (*b*), otoczona ze wszystkich stron gładkimi ścianami, przechodząca w trójkątne chropowate przejścia (*a*), które stykają się wierzchołkami z polem środkowym, przyczem pułapka ta przyumocowana jest do ściany tak, że jej górna część jest otoczona pasmem izolującym i połączona w sposób znany z pasmami gładkimi (*e*).

2. Pułapka na pluskwy według zastrz. 1, znamieną tem, że pasma izolujące (*e*) prowadzą do pułapki skośnie i łączą się nad krawędzią (*f*) pułapki.

3. Pułapka na pluskwy według zastrz. 1 i 2, znamieną tem, że paski izolujące (*e*) są przeprowadzone nad górnym gładkim brzegiem (*f*) pułapki.

Arthur Lieber.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

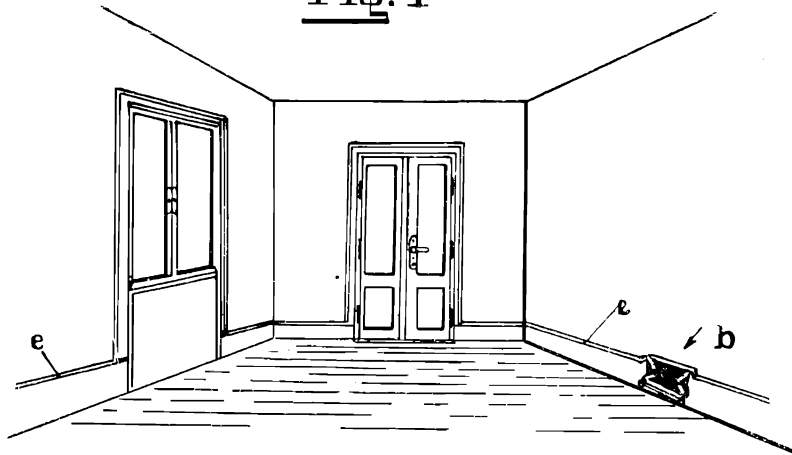

Fig. 2

